

Triptichon

(J. A.-remix)

I.

Táj, fehér gyászban

A semmi ágán ketten ülnek.
Az egyik szárnyat bont, elrepül.
A másik alatt meginog az ág.
Még egyensúlyoz egy ideig, egyedül.

Tornamutatvány, téli éjben.
A test hangtalan vacog.
Januári ég, túlvilági fényben.
Fehér gyászban a táj. Dermedt csillagok.

II.

Hallgatásunk felszakadt árkai

akkor ott azon a szigeten
szerettem volna valamit elmondani
volt egy-két kellemetlen epizód
hol ehhez hol ahhoz kellett
magunkat tartani

akár egy halom hasított fa
hevert egymáson annyi év
egybeállt és elkülönült
névtől a személy személytől a név
külön szobában laktunk volna
ne legyenek szubjektív részletek
elfogytak ürügyek s észérvek
kiürültek a készletek

akkor ott az nem is sziget volt
s nem tenger: a Duna felett lebegett
testnyi tér talpalatnyi hely
várakozhattál eleget
míg rájöttél: akkor is magad vagy
ha nem épp egyedül
ha a budai hegyek felől a szél
krúdysan ablakod alá hegedül
egy ütemet...
itt kinn a város peremén
külön világok keringenek
köztük bennük te meg én
s nem ér el üzenet

repedt kályhánkon macska ül
szorítja összefogja kibontja
magát a csend s ránk települ
a húrok közé csap: beszédszünetek
viszik a szólamot
körülsereglenek évszakok napok
hetek hónapok
holott se tenger se szél se sziget
se pontos megfigyelés
fölkéreshetnéd ifjúságod:
a kirakatban ischler kugler és
tányéron libacomb talán -
összefüggéstelen rajzok
az emlékek falán

akkor ott az nem sziget volt
háborúk voltak bomba hullt
egy zsúfolt teremben ültünk

s lassan mindenütt bealkonyult
körüttünk mint versben a klasszikus
képzavar: ami nem illik
a képbe az is benne van
felülről mégis minden
átlátható és plasztikus
kerengő bolygó friss humusz
és megbocsátás – ha van
a lelkem negyed évszázad pergő
homokszemcséi közt száll nem suhan
vonatok jönnek-mennek: a délutáni
fényben homályos fülkeablakok
s depresszióra hajlamos
hajnalokon időnként elrobog
a kettes villamos

álmában csönget
egy picit csönd lett
hajtsd le szépen a fejedet
s tégy pontot a végére most

III.

[Talán előtűnik majd...]

talán előtűnik majd hirtelen
akár az erdőben a vadnyom
hogy visszatérjen jeleket
kellett volna raknom
az égi útra: kukoricát
morzsát vagy búzaszemeket
mit meghagynak a madarak
nem lepnek hóval a telek
nem szippantanak fel nyarak
hogy hazataláljon
akár egy mellékdalban:
fürödjön törülközzön
enyhüljön étvágya
s hogy tudja hol merre vagyok
hol az ágya...